

Miguelito

Radůza

S nádechem každým zabolí to
sténám jak jabloň v květu pod pilou
ach, řekni mi můj, Miguelito
co skryla noc pod černou mantilou?

Proč zem je rudá před otcovým prahem
co viděl dnešní noci luny svit
jsi ještě mým mužem, či mých bratří vrahem
a na čí stranu se mám teď postavit

Mi hermanos cantan (moji bratři zpívají)
až z hlubin země slyším jejich zpěv
mi hermanos cantan
je mi bližší jejich nebo tvoje krev, Miguelito

U okna sedím, v klíně mám šití
pod přadeny nití ukryla jsem nůž
ach, Miguelito, přetnu jím tvé žití
ještě se bojím, ale jsem rozhodnuta už

Mi hermanos cantan...

S nádechem každým zabolí to
sténám jak jabloň v květu pod pilou
zabila jsem tě, Miguelito
kéž i mě zem přikryje černou mantilou

Mi hermanos cantan...